

**EM
ĐÃ
ĐI**

*Em đã đi khỏi biển trời thăm thẳm
Để mưa về không ướt được mắt em;
Đường đến đó với tay ngoài vạn dặm
Mỗi tuổi đời xa cách mỗi dài thêm.*

*Dòng sông cũ chảy với màu kỷ niệm
Cõi trời xanh, chìm gọi, nắng mai hồng
Thoáng chập chờn như thiên đường phù phiếm
Trôi dạt vào tận cửa hư không*

*Gió Bắc nổi, dậy một trời đông bão,
Sao xa mờ không soi rõ hướng đi.
Ta thoi thóp giữa biển đời hung bạo
Và âm thầm đau mãi phút chia ly.*

*Ta đã xa Em vĩnh viễn rồi?
Sao Em còn mãi mãi ở trong tôi
Nơi đây thao thức vầng trăng muộn
Là chút tin yêu gửi cuộc đời.*

Lê Công Minh

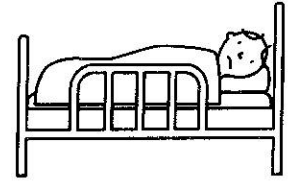
Ghi Chú:

Có người bảo chữ Em trong bài thơ là "La Liberté".

Tác giả không có ý kiến. ■

THƠ HỮU HÀ

**Vĩnh Tuổi
Già**

Soi gương mới thấy mình già
Tưởng ai lại hóa là ta mới kỳ
Thời niên thiếu phượng phi nét mặt
Vầng trán cao đôi mắt long lanh
Môi hồng da mịn tóc xanh
Rõ ràng là khách đa tình phong lưu
Có những lúc thì bà réo rất
Vầng trăng khuya tiếng nhạc tiếng khoan
Trẻ trung ai chẳng truy hoan
Khúc ca Tư Mã cung đàn Trương Chi
Vui thở ấy bấy giờ đâu nhỉ
Giòng thời gian cũng chỉ là đây
Thân hình xưa khác như vậy
Trẻ xưa so với già nầy cũng ta
Mặt hốc hác mắt mờ răng rụng
Da nhăn nheo tóc cũng bạc phờ
Phong trần nhuộm tự bao giờ
Thanh xuân biến mất nay trở tuổi già
Ta không biết ta là ai cả
Già là ta hay trẻ là ta
Phong trần hát thập rồi mà
Soi gương chỉ thấy ông già mà thôi
Hồi tưởng lại những thời quân ngũ
Hai mươi năm chiến đấu diệt thù
Bốn vùng chiến thuật quân khu
Bộ binh, Thiết giáp, Nhảy dù, Hải quân
Đã nhiều lần vào sinh ra tử
Trận không thua biệt xứ bỏ đi
Lánh thân tị nạn Hoa Kỳ
Nổi buồn vong quốc nổi suy phận mình
Việt Nam khói lửa điêu linh
Cha con chồng vợ gia đình phân ly

*California ngày đầu Xuân
Kính tặng các bậc cao niên
Để nhớ dĩ vãng xa xưa.*